

blev ratificeret i 1991, men med den nu vedtagne lov om forældreansvar er det tid til at gå videre, for indsatsen er ujævn og ikke styret af en overordnet politisk målsætning om at skabe en bedre retsstilling for børn i almindelighed.

På en række lovgivningsområder er der således alvorlige huller i sikringen af børns retsstilling, og generelt ses en vis ujævnhed og inkonsekvens på tværs af lovgivningsområderne. Vores eksempel på sundhedsområdet er sigende for retstilstanden generelt. Inkonsekvensen skrider faktisk til himlen: Mens 15-årige har selvbestemmelsesret ifølge patientlovgivningen og således har ret til at modsætte sig livsforlængende behandling, kan piger på mellem 15 og 17 år som hovedregel stadig ikke få abort uden forældrenes samtykke.

Samtidig er det et udbredt problem, at børn ikke informeres om eller inddrages i den nødvendige behandling af dem, hvilket selvfølgelig rammer særlig hårdt, når børnene har et handicap, som kræver livslang kontakt med behandlingssystemet.

Som tidligere sagt er SF med i forslaget og støtter det varmt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, fru Line Barfod, komme på talerstolen.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er medforslagsstiller og støtter selvfølgelig også forslaget. Man kan sige, at det har været et godt eksempel på en positiv proces omkring at udarbejde et forslag, som, når vi en dag får et andet flertal, jo også vil blive til lovgivning.

Som andre har været inde på, er det jo, fordi vi havde fremsat forskellige forslag i Folketinget om børns retsstilling og først holdt en intern eksperthøring i Socialudvalget og i Retsudvalget og senere en offentlig høring, hvor en række organisationer så kom med deres input til, hvor der var behov for at styrke børns retsstilling. Og det er jo så det, vi har udarbejdet forslaget på baggrund af. Med hensyn til børnekonventionen synes vi, det er fuldstændig indlysende, at den bør inkorporeres i dansk ret. Vi har kunnet se på andre områder, at det gør en forskel, om en konvention er inkorporeret eller ej. Hvad angår torturkonventionen, har regeringen jo måttet bøje sig så langt, at der nu er et udvalg, der sidder og ser på inkorporeringen af torturkonventionen i dansk ret, fordi man har kunnet se, at det

faktisk gør en forskel, om noget bare er noget, vi har tilsluttet os, eller det faktisk er inkorporeret.

Hvad angår børnekonventionen, mener vi, det er nødvendigt at få den inkorporeret, også fordi det jo ville stille krav om, at vi, som der står i forslaget her, og som organisationerne har peget på, skal gennemgå alle de relevante love for at se, om vi lever op til det. Jeg er ikke sikker på, det havde gjort nogen forskel, men det kunne dog være, at det havde betydet, at man f.eks. i den nye lov om dagtilbud, som vi behandler i øjeblikket, havde haft en formålsbestemmelse, som ikke handlede om arbejdsmarkedets behov, men som handlede om børnenes behov.

Jeg synes, det er ret besynderligt, at man kan vælge at sige, at man laver en hel lov om dagtilbud, der jo burde handle om børn, uden at man har børnene med i formålsbestemmelsen som det allervigtigste, den lov skal tage hensyn til.

Der har været diskuteret noget her i debatten om klageadgang og det, at man skal kunne høre osv. Man kan sige, at det jo er mange forskellige typer sager, vi taler om. Der er stor forskel på, om vi taler om et barn, der skal tvangsanbringes, om vi taler om et barn i forbindelse med en forældremyndighedssag, eller om vi taler om nogle børn, der klager på skolen, fordi toiletterne aldrig er rene og det er umuligt at komme på toilettet, fordi der simpelt hen er elendige forhold. Det er nogle helt forskellige sager; derfor skal der selvfølgelig også være forskellige tilgange til dem. Men det, der er afgørende, er, at der er brug for at have en børnevinkel på det her spørgsmål, og der er brug for, at vi i større omfang anerkender, at børn har egne rettigheder.

Kl. 16.40

Jeg er også glad for, at der i forslaget her og i det, organisationerne er kommet med, er kommet den vinkel, som vi har haft, med, nemlig at det er nødvendigt at have nogle, som tager børnene i hånden, når de henvender sig, altså, at der, når børnene står i en eller anden situation, er nogle, de kan ringe til, og som så rent faktisk hjælper dem, så det ikke er sådan, at børnene selv skal sætte sig ned og formulere lange, udviklede breve og klageskrivelser osv., men at der faktisk er nogle, der kan tage dem i hånden og hjælpe dem nu og her. Det har vi bl.a. set i forbindelse med Børnetelefonen og andet, at der altså er et stort behov for, at man har nogen, der kan hjælpe en, og som kan støtte en – og det er ikke altid ens forældre, for nogle gange er det jo også forældrene, man har en konflikt med – og derfor er det vigtigt, at vi får opbygget et sted,